

Geanonimiseerde versie

C-243/23 - 1

Zaak C-243/23 [Drebers]¹

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 april 2023

Verwijzende rechter:

Hof van Beroep te Gent (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 juni 2022

Verzoekende partij:

Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën

Verwerende partij:

L BV

[OMISSIS]

BELGISCHE STAAT / FEDERALE OVERHEIDSDIENST FINANCIËN,
[OMISSIS]

Minister van Financiën, met kabinet te 1000 BRUSSEL, [OMISSIS] BELGIË,
vertegenwoordigd door:

AABBI, Gewestelijke directie Gent, met burelen te 9050 LEDEBERG (GENT),
[OMISSIS] BELGIË,

Team Invordering Rechtspersonen Gent 1, met burelen te 9050 LEDEBERG
(GENT), [OMISSIS] BELGIË,

¹ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

appellant, [OMISSIS]

tegen

L BV, [OMISSIS]

met maatschappelijke zetel te 9000 GENT, [OMISSIS] [België]

geïntimeerde,

[OMISSIS]

wijst het hof het volgend arrest:

1. De procedure voor het hof

Bij verzoekschrift van 3 juni 2020 heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het vonnis dat door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, zesde kamer, op 10 maart 2020 werd uitgesproken [OMISSIS].

[OMISSIS]

[OMISSIS] [procedureverloop]

2. De relevante feiten en de voorafgaande procedure

De geïntimeerde is een vennootschap waarin de economische activiteit van het beroep van advocaat wordt uitgeoefend.

De geïntimeerde (minstens de vennootschap waarvan zij de rechtsopvolger is) beschikt sedert meerdere jaren over een onroerend goed dat deels privé (voor bewoning door haar zaakvoerder) en deels voor de economische activiteit van de geïntimeerde wordt gebruikt.

In de loop van de jaren 2007 tot 2015 werden aan dat onroerend goed zeer uitgebreide werken in onroerende staat verricht.

De betreffende bouwwerken gebeurden in drie fasen.

Tijdens de eerste fase werden de werken uitgevoerd door een eerste bouwonderneming met een eerste architect. Die werken hadden betrekking op de drie achterliggende gedeelten (tussengebouw "B", het glazen bijgebouw "C" en de liftkoker "D"), maar ook op het hoofdgebouw "A". Die fase duurde tot het einde van de samenwerking met die oorspronkelijke aannemer en architect in juli 2010.

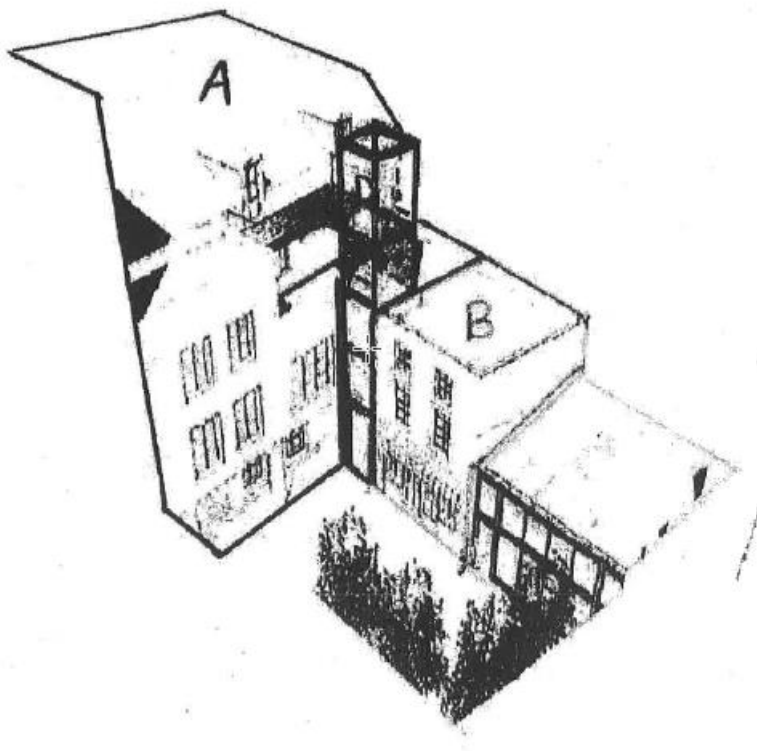
Aan het begin van de tweede fase, bij de aanstelling van de nieuwe architect-coördinator in 2010, werden eerst de lopende werken aan het glazen bijgebouw, het tussengebouw en de liftkoker verdergezet waarbij verschillende werken opnieuw moesten worden uitgevoerd (nieuwe draagvloeren in het tussengebouw

moesten blijkbaar worden vervangen, er was een probleem met de waterafvoer, waardoor er water stond in de nieuw aangelegde kelder met vertraging tot gevolg in de werken aan het glazen bijgebouw "C" en er waren ook problemen met de installatie van de liftkoker).

In een derde fase kwam de afwerking van het hoofdgebouw aan bod. Ook daar was er volgens de geïntimeerde vertraging, zodat het tot april 2012 zou geduurd hebben voor de werken aan het hoofdgebouw konden worden aangevat. Medio 2015 waren de verbouwingswerken volledig afgerond en kon het gebouw opnieuw volledig in gebruik worden genomen [OMISSIS].

In het schattingsverslag van ING Bank van 12 april 2012 werd de verkoopwaarde van het gebouw na uitvoering van de werken geschat op 2.750.000 euro [OMISSIS]. Daarbij werd aangenomen dat het gebouw voor 40 % bestemd is voor privéwoning en voor 60 % bestemd is voor professioneel gebruik.

Na het uitvoeren van de werken kan het geheel worden beschreven aan de hand van vier afzonderlijke onderdelen, zoals hieronder afgebeeld [OMISSIS] waarbij die delen zijn aangeduid met de hogervermelde aanduidingen 'A', 'B', 'C' en 'D'.

Deze vier delen kunnen als volgt worden omschreven:

Het hoofdgebouw "A" bestaat nog steeds uit een gedeelte bestemd voor professioneel gebruik en een gedeelte bestemd voor privéwoning.

Het professioneel gedeelte omvat:

1. een groot deel van de kelder die gebruikt wordt als archiefruimte [OMISSIS];
2. de benedenverdieping bestaande uit een inkomhal, een ontvangstruimte, een vergaderzaal, een bibliotheek, een sanitair gedeelte, een ruime traphal en een multifunctionele ruimte die dienst doet als keuken [OMISSIS] en
3. de eerste verdieping bestaande uit 1 groot bureau (bestaande uit twee ruimtes) voor de zaakvoerder/advocaat [OMISSIS].

Boven de burelen op de eerste verdieping bevindt zich een dakterras dat doorloopt naar het dakterras boven de kantoorruimte op de tweede verdieping in het tussengebouw [OMISSIS].

Het privégedeelte omvat de eerste verdieping (eetkamer, keuken, sanitair en berging), de tweede verdieping, evenals de derde en vierde verdieping die samen een loft vormen. Vanuit de loft is er toegang tot een boventerras met zicht op de binnenkoer.

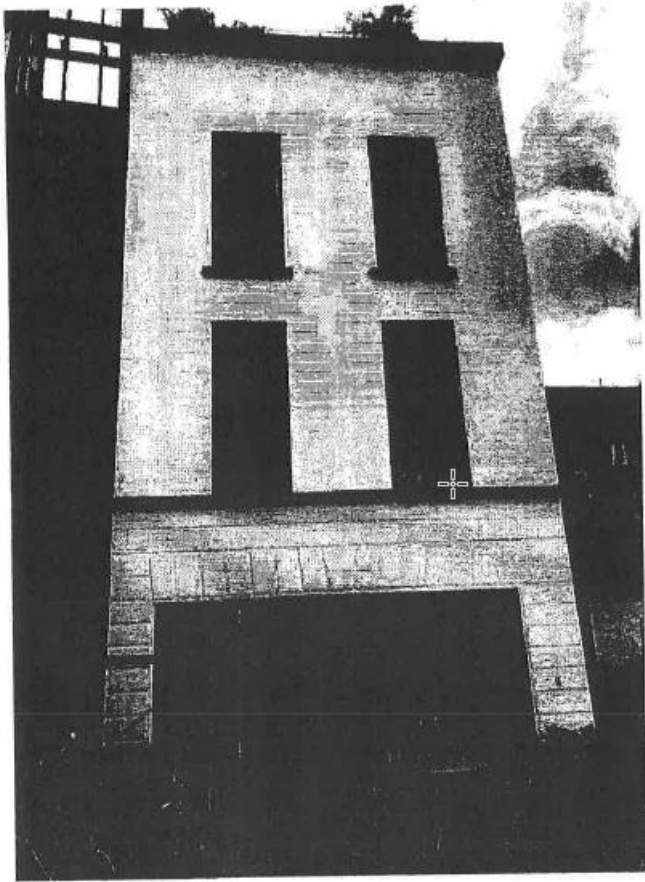
De totale oppervlakte van het hoofdgebouw bedraagt 1.083,34 m², waarvan 439,17 m² betrekking heeft op het professioneel gedeelte, en 644,17 m² betrekking heeft op het gedeelte bestemd voor privéwoning.

Het professioneel gedeelte is toegankelijk via de hoofdingang aan de straatkant en via een deuropening in de achtergevel die uitgaat op de binnenkoer, waartoe men vanaf de straat toegang heeft via een poort en inrit. Het gedeelte bestemd voor privéwoning is toegankelijk via de lift "D" op de binnenkoer (zie verder).

Het tussengebouw "B" is verbonden met het hoofdgebouw en bestaat uit een beneden- en twee verdiepingen [OMISSIS]. De benedenverdieping en de eerste verdieping doen dienst als kantoorruimte voor het administratief personeel [OMISSIS], terwijl de tweede verdieping gebruikt wordt als kantoorruimte door de advocaten [OMISSIS]. Vanaf de tweede verdieping is er toegang tot een dakterras dat zich bevindt bovenop de burelen in het hoofdgebouw "A" en dat deels tot het hoofdgebouw "A" en deels tot het tussengebouw "B" behoort [OMISSIS].

De oppervlakte van het tussengebouw "B" bedraagt 87,28 m². Het gebouw is van buitenaf toegankelijk via de lift vanaf de binnenkoer "D", die via een poort en inrit vanaf de straatkant bereikbaar is. Het tussengebouw is ook verbonden met het hoofdgebouw en het glazen bijgebouw "C" (zie verder) via een gang zowel op de beneden- als op de eerste verdieping.

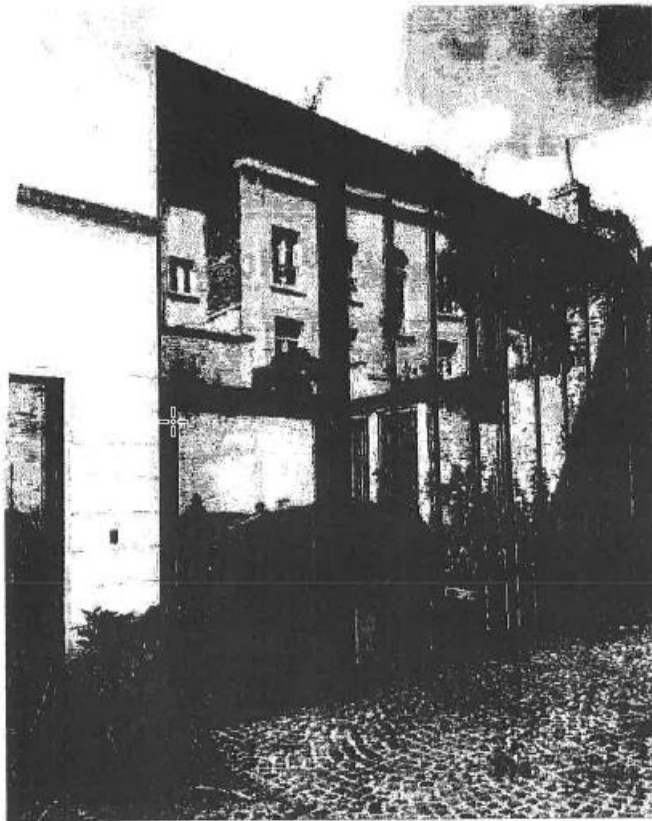
Het tussengebouw "B" ziet er als volgt uit:

Het glazen bijgebouw "C", dat in 2012 werd opgericht, sluit aan op het tussengebouw. Het gebouw bestaat uit een kelder, een benedenverdieping en een bovenverdieping. De kelder doet dienst als archiefruimte [OMISSIS], terwijl de benedenverdieping en de bovenverdieping gebruikt worden als kantoorruimte door de advocaten [OMISSIS].

De oppervlakte van het glazen bijgebouw bedraagt 154,94 m². Het gebouw is van buitenaf toegankelijk via een deur vanaf de binnenkoer, die vanaf de straatkant bereikbaar is via een poort en inrit. Het glazen bijgebouw is ook verbonden met het hoofdgebouw via een gang op de benedenverdieping en op de eerste verdieping. Het gebouw staat kennelijk op de plaats van de oude fietsenberging die n.a.v. de nieuwbouw werd afgebroken.

Dat glazen bijgebouw ziet er als volgt uit:

De liftkoker "D", die in 2012 werd opgericht op de binnenkoer, is verbonden met het tussengebouw "B" en het hoofdgebouw "A".

De oppervlakte van de liftkoker is 2,39 m². Het is mogelijk om via de lift alle verdiepingen van het tussengebouw en het hoofdgebouw te bereiken (met inbegrip van de bovenste verdiepingen die bestemd zijn voor privé-bewoning).

Het hoofdgebouw "A", het tussengebouw "B" en het glazen bijgebouw "C" delen dezelfde nutsvoorzieningen (de elektriciteitsmeter heeft als EAN-nummer EAN541448820051711052). De loft in het privé-gedeelte van het hoofdgebouw wordt bediend door een aparte warmtekotel en het gehele privé-gedeelte van het hoofdgebouw heeft een aparte gasmeter (EAN-nummer gasmeter privé-gedeelte EAN541448820051711069; EAN-nummer gasmeter kantoorgedeelten EAN541448860008604280).

Aan het geheel onroerend goed werd één kadastraal inkomen (KI) toegekend. Vóór aanvang van de werken bedroeg het KI 2.456,00 euro; na de uitvoering van alle werken is het KI vastgesteld op 3.850,00 euro [OMISSIS].

Waar de economische activiteit van het beroep van advocaat voordien van de btw was vrijgesteld overeenkomstig artikel 44 §1, 1° WBTW, werd die vrijstelling met ingang van 1 januari 2014 opgeheven waardoor de geïntimeerde sindsdien als btw-belastingplichtige werd geregistreerd.

Op 28 augustus 2015 heeft AABBI, Inspectie Gent 2, een onaangekondigde, fiscale controle aangevangen op de maatschappelijke zetel van de geïntimeerde en verdergezet op 1 december 2015. Ze had betrekking op de periode van 1 januari 2014 tot en met 30 september 2015.

De controleagenten hebben in een proces-verbaal, getiteld 'Relaas van de controle ter plaatse' op 1 december 2015 hun vaststellingen genoteerd.

De controleagenten werden in het bezit gesteld van:

- een kopie van de inventaris met betrekking tot de herziening van de historische btw;
- een kopie van de facturen waarop de doorgevoerde btw-herziening betrekking had;
- aankoopjournalen en verantwoordingsstukken.

Naar aanleiding van die controle heeft de appellant geoordeeld dat door de geïntimeerde verschillende overtredingen op de btw-wetgeving werden begaan in de periode van 1 januari 2014 tot 30 september 2015. Deze werden, samen met de daaraan door de appellant verbonden gevolgen opgenomen in een correctieopgave van 13 december 2016.

De geïntimeerde heeft daarop haar opmerkingen geformuleerd.

De appellant heeft gedeeltelijk met die opmerkingen rekening gehouden in zijn standpunt zoals weergegeven in zijn proces-verbaal van 21 september 2017.

Dat proces-verbaal omvat twee delen:

- Deel A heeft betrekking op de herziening van de historische btw-af trek (regeling advocaten vanaf 1 januari 2014), waarbij de verantwoordingstabellen voor de taxatie terug te vinden zijn als bijlagen 1 t.e.m. 5 van het proces-verbaal. Waar de geïntimeerde voor de kosten van de hogergenoemde werken in onroerende staat een herzieningsperiode van 15 jaar in aanmerking heeft genomen, werd door de appellant in dat deel A aangenomen dat het niet om werken tot oprichting van een gebouw ging, zodat de herzieningstermijn tot vijf jaar werd beperkt.

In het totaal werd van de 'herzieningen' een bedrag aan btw verworpen van: 141.028,69 euro.

Er waren vijf onderscheiden redenen, waarvoor de controleagent telkens de betreffende facturen opnam in een bijlage (bijlagen 1 tot 5). De redenen waren de volgende:

A.1. Verwerping recht op aftrek/herziening wegens gebruik voor privédoeleinden of voor ander gebruik dan voor beroepsdoeleinden (bijlage 1: 28.303,03 euro).

A.2. Gedeeltelijke verwerping herziening wegens gemengd gebruik (verdeling bewoning/praktijk volgens verhouding 40/60; beperking thuislader Nissan tot 50 %; beroepsgedeelte lift voor 75 % (bijlage 2: 3.870,87 euro).

A.3. Volledige verwerping herziening van btw-aftrek m.b.t. roerende goederen die als verkoop zijn gefactureerd zonder bewijs van verwerking in het onroerend goed en/of van bestemming voor economische activiteit (bijlage 3: 1.098,79 euro).

A.4. Volledige verwerping herziening m.b.t. facturatie voor herstellingen omdat deze geen voorwerp kunnen uitmaken van herziening (bijlage 4: 14.358,59 euro).

A.5. Aanvaarding van verwerping maar voor een gecorrigeerd bedrag; in de meeste gevallen komt de correctie voort van het feit dat de controleagent van oordeel is dat er geen werken in onroerende staat zijn uitgevoerd die strekten tot oprichting van een gebouw (maar slechts tot uitbreiding en/of verbouwing van het bestaande gebouw), en daarvoor slechts een 5-jarige herzieningstermijn zou gelden, terwijl de geïntimeerde toepassing had gemaakt van de 15-jarige herzieningstermijn (bijlage 5: 93.397,41 euro).

- Deel B heeft betrekking op het recht op aftrek (voor advocaten van toepassing) vanaf 1 januari 2014. Ook hier werd per afzonderlijke soort reden tot verwerping een bijlage (bijlagen 6 tot 14) opgemaakt. De redenen worden hieronder verduidelijkt.

B. 1. Verwerping omdat de factuur betrekking heeft op prestaties uitgevoerd in 2013, toen de economische activiteit van advocaat nog vrijgesteld was van btw (bijlage 6: 216,94 euro).

B.2. Verwerping omdat de factuur betrekking heeft op leveringen goederen of diensten die bestemd zijn voor privédoeleinden of voor andere doeleinden dan die van de economische activiteit (bijlage 7: 3.551,71 euro).

B.3. Verwerping bij gebrek aan bewijs dat de leveringen of diensten voor de doeleinden van de economische activiteit bestemd zijn (bij gebrek aan omschrijving of wegens te vage omschrijving) (bijlage 8: 3.810,62 euro).

B.4. Verwerping wegens slechts gedeeltelijke aanwending voor de aan de btw-plicht onderworpen economische activiteit – gedeelte waterfactuur slaat op 2013 – beroepsdeel van 75 % voor 2014 (bijlage 9: 789,44 euro).

B.5. Verwerping aftrek btw op gasfacturen op een klantnummer dat betrekking heeft op verbruik in vertrekken die door een andere advocaat worden gebruikt en door de geïntimeerde niet worden doorgefactureerd + beperking tot 75 % beroepsgebruik voor elektriciteitsfactuur (bijlage 10: 1.047,46 euro).

B.6. Verwerping btw gesteund op documenten die geen facturen zijn, bij gebrek aan vormvoorschrift en bestemming voor economische activiteit (bijlage 11: 299,74 euro).

B.7. Verwerping op grond van het feit dat een aantal leveranciers van de goederen en/of diensten met betrekking tot werken in onroerende staat facturen hadden opgemaakt met btw, zonder verlegging van de heffing toe te passen (bijlage 12: 11.109,66 euro btw, meer 445,12 euro interest wegens verschil in de tijd tussen het moment van de uitoefening van recht op aftrek enerzijds en het moment waarop deze slechts – bij wijze van correctie – had mogen doorgevoerd zijn op basis van aangepaste facturatie).

B.8. Verwerping wegens inbreuk op de beperkte aftrek voor levering van autovoertuigen (bijlage 13: 529,45 euro).

B.9. Verwerping btw afgetrokken met betrekking tot een personeelsfeest (spijzen en dranken) (bijlage 14: 864,30 euro).

In het totaal werd in het proces-verbaal btw verschuldigd geacht voor een bedrag van 163.756,24 euro.

[OMISSIS] [over een onsuccesvolle bemiddelingspoging]

Op 19 oktober 2017 heeft een adviseur invordering-ontvanger, AAI&I, Team Invordering Rechtspersonen Gent 1 een dwangbevel met RCIV nr. 500/1863/22424 uitgevaardigd. Dat dwangbevel werd op 25 oktober 2017 geïssueerd en uitvoerbaar verklaard door de heer Debruyne, een adviseur van de AABBI, en verwijst naar het al genoemde proces-verbaal van 21 september 2017.

Het dwangbevel werd op 25 oktober 2017 aan de geïntimeerde aangetekend ter kennis gebracht.

Volgens dat dwangbevel is de geïntimeerde aan de appellant de volgende bedragen verschuldigd:

- a) als btw: 163.756,24 euro
- b) als fiscale proportionele geldboeten wegens de onrechtmatige aftrek van belasting (art. 70 § 1bis WBTW):
  - overtredingen van art. 45 §1 WBTW: tabel H van KB nr. 41: 10 % van de verschuldigde belasting of $10\% \times \text{€ } 152.138,35 = 15.213,84$ euro;
  - gebrekkige toepassing van de btw-wetgeving, in zoverre de overtreding niet werd begaan met het oogmerk de belasting te ontduiken of de ontduiking ervan mogelijk te maken: tabel G, eerste afdeling, rubriek IV van KB nr. 41, 10 % van de verschuldigde belasting of $10\% \times \text{€ } 11.617,89 = 1.161,79$ euro.
- c) nalatigheidsintresten (art. 91§1 WBTW) op de 11.617,89 euro te berekenen vanaf 21 oktober 2017 en te vermeerderen met de reeds verlopen intresten, zijnde 445,12 euro.

- d) moratoire intresten (art. 91 §4 WBTW) vanaf de kennisgeving van het dwangbevel.

Met een verzoekschrift van 10 oktober 2018 stelde de geïntimeerde haar vordering in voor de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent.

In het vonnis van 10 maart 2020 heeft de zesde kamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent als volgt uitspraak gedaan:

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk;

zegt voor recht dat het geheel van het door de eiseres opgerichte (verder uitspringende en een verdieping tellende) glazen bijgebouw, de opgerichte liftkoker en het hernieuwde tussengebouw aan het pand gelegen te [OMISSIS] te beschouwen zijn als een onroerend bedrijfsmiddel zoals bedoeld in artikel 48, §2 WBTW juncto art. 21bis §1 en 9 §1 van het koninklijk besluit nr. 3;

zegt voor recht dat eiseres het recht heeft om de belasting in aftrek te brengen:

- voor 100 % met betrekking tot de diensten voorwerp van factuur met nr. 123 en
- voor 60 % met betrekking tot de goederen en diensten voorwerp van factuur met nr. 210;

zegt voor recht dat verweerder terecht aan eiseres het recht op aftrek ontzegd heeft ten belope van 11.617,89 EUR (bijlage 12 bij het proces-verbaal van 21 september 2017).

[OMISSIS]

[OMISSIS] [procesrechtelijke aspecten procedure in eerste aanleg]

[OMISSIS]

Het is tegen dat vonnis dat de appellant hoger beroep heeft ingesteld.

De geïntimeerde stelde incidenteel hoger beroep in [OMISSIS] [procesrechtelijke aspecten hoofdgeding]

3. De vorderingen van de partijen

3.1. De vordering van de appellant

De appellant vraagt in hoger beroep aan het hof om:

het hoger beroep van de concludent ontvankelijk en gegrond te verklaren en het verweer van L BV als ongegrond af te wijzen,

derhalve het aangevochten vonnis dd. 10 maart 2020 gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, [OMISSIS] op de bestreden onderdelen te vernietigen en opnieuw recht te doen als volgt:

- *te zeggen voor recht dat art. 9 §1, 3de lid KB nr. 3 niet van toepassing is op voorliggende feiten;*
- *te zeggen voor recht dat art. 9 §1, 1ste lid KB nr. 3 van toepassing is en het herzieningstijdvak dus 5 jaar bedraagt voor de btw geheven van bedrijfsmiddelen;*
- *te zeggen voor recht dat de concludent terecht de btw-afrek heeft verworpen met betrekking tot de goederen en de diensten voorwerp van de factuur gekend onder nr. 210;*
- *te zeggen voor recht dat de belastingplichtige € 11.617,89 aan btw is verschuldigd aan de concludent in toepassing van de verleggingsregeling art. 20 §1 KB nr. 1, meer de berekende intrest begroot op € 445,12.*

voor het overige,

de oorspronkelijke vordering van L BV ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

het uitgevaardigde dwangbevel met RCIV nr. 500/1863/22424 dd. 19 oktober 2017 en bijgevoegd proces-verbaal dd. 21 september 2017 geldig te verklaren en de daarin gevorderde bedragen te bevestigen;

L BV te verwijzen in de kosten van het geding, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep, waaronder begrepen de vaste bijdrage ad. € 20,- aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

3.2. De vordering van de geïntimeerde

De geïntimeerde vraagt in hoger beroep aan het hof om:

In hoofdorde en in ondergeschikte orde:

- *het hoger beroep van appellant integraal ongegrond te verklaren en bijgevolg de nietigheid van de bestreden correctieopgave, het bestreden proces-verbaal en het ter uitvoering daarvan uitgevaardigde bestreden dwangbevel nr. 500/1863/22424 dd. 19 oktober 2017 (gevisieerd en uitvoerbaar verklaard op 25 oktober 2017) uit te spreken;*
- *verjaring van de betwiste BTW-schulden vast te stellen;*
- *appellant te veroordelen tot de integrale terugbetaling van alle bedragen welke ten onrechte werden betaald, verrekend en/of ingehouden, te vermeerderen met de moratoriuminteressen overeenkomstig artikel 91 WBTW.*

In meer ondergeschikte orde:

- *na desgevallend aan het Hof van Justitie de volgende prejudiciële vragen te hebben gesteld:*

[OMISSIS]

[OMISSIS] [prejudiciële vraagstelling, zie hieronder]

- *na desgevallend aan het Grondwettelijk Hof de volgende prejudiciële vraag te hebben gesteld:*

[OMISSIS] [voorstel voor prejudiciële vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof]

- *het hoger beroep van appellant slechts deels gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden correctieopgave, het bestreden proces-verbaal en het naar aanleiding daarvan uitgevaardigde bestreden dwangbevel nr. 500/1863/22424 dd. 19 oktober 2017 (geviseerd en uitvoerbaar verklaard op 25 oktober 2017) te vernietigen in de mate een bedrag van 132.500,86 EUR aan btw werd nageheven en concludante bijgevolg te ontslaan van invordering van de voornoemde som, die werd nagevorderd uit hoofde van:*
  - o *93.397,41 EUR verworpen btw-aftrek (n.a.v. de historische herziening onder de 15-jarige herzieningstermijn op het volledige Onroerend Goed) m.b.t. de facturen genoemd in bijlage 5 bij het bestreden proces-verbaal;*
  - o *13.126,97 EUR verworpen btw-aftrek (n.a.v. de historische aftrek) m.b.t. de facturen genoemd in bijlagen 1, 3, 7 en 8 bij het bestreden proces-verbaal;*
  - o *14.358,59 EUR verworpen btw-aftrek (n.a.v. de historische herziening i.v.m. de zgn. "herstellingswerken" op het volledige Onroerend Goed) m.b.t. de facturen 12, 35, 19, 36, 57, 71, 192, 195, 107 en 110 vermeld in bijlage 4 bij het bestreden proces-verbaal;*
  - o *11.617,89 EUR naheffing in het kader van de verleggingsregeling m.b.t. de facturen genoemd in bijlage 12 bij het bestreden proces-verbaal minstens ten belope van 8.051,14 EUR dat reeds volledig werd rechtgezet;*
- *te zeggen voor recht dat concludante geen interesten verschuldigd is wegens de uitoefening van haar recht op aftrek met betrekking [tot] de facturen vermeld in bijlage 12 bij het proces-verbaal van 21 september 2017;*
- *appellant te veroordelen tot de terugbetaling van alle bedragen welke ten onrechte werden betaald, verrekend en/of ingehouden, te vermeerderen met de moratoriuminteresten overeenkomstig artikel 91 WBTW.*

In nog meer ondergeschikte orde:

- *het hoger beroep van appellant slechts deels gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden correctieopgave, het bestreden proces-verbaal en het naar aanleiding daarvan uitgevaardigde bestreden dwangbevel nr. 500/1863/22424 dd. 19 oktober 2017 (geviseerd en uitvoerbaar verklaard op 25 oktober 2017) te vernietigen in de mate een bedrag van 67.087,02 EUR aan btw werd nageheven en concludante bijgevolg te ontslaan van invordering van de voornoemde som, die werd nagevorderd uit hoofde van:*
  - o 54.300,81 EUR verworpen btw-aftrek (n.a.v. de historische herziening onder de 15-jarige herzieningstermijn op de "nieuwe delen" van het Onroerend Goed) m.b.t. de facturen genoemd in bijlage 5 bij het bestreden proces-verbaal;*
  - o 12.786,21 EUR verworpen btw-aftrek (n.a.v. de historische herziening i.v.m. de zgn. "herstellingswerken" op de "nieuwe delen" van het Onroerend Goed) m.b.t. de facturen 12, 35, 19, 36, 57, 71, 192, 195, 107 en 110 vermeld in bijlage 4 bij het bestreden proces-verbaal;*
- *te zeggen voor recht dat concludante geen interesten verschuldigd is wegens de uitoefening van haar recht op aftrek met betrekking [tot] de facturen vermeld in bijlage 12 bij het proces-verbaal van 21 september 2017;*
- *appellant te veroordelen tot de terugbetaling van alle bedragen welke ten onrechte werden betaald, verrekend en/of ingehouden, te vermeerderen met de moratoriuminteresten overeenkomstig artikel 91 WBTW.*

In nog veel meer ondergeschikte orde:

- *het hoger beroep van appellant slechts deels gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden correctieopgave, het bestreden proces-verbaal en het ter uitvoering daarvan uitgevaardigde bestreden dwangbevel nr. 500/1863/22424 dd. 19 oktober 2017 (geviseerd en uitvoerbaar verklaard op 25 oktober 2017) te vernietigen in de mate een bedrag van 6.207,05 EUR aan btw werd nageheven en bijgevolg concludante te ontslaan van invordering van de voornoemde som, die werd nagevorderd uit hoofde van:*
  - o 6.207,05 EUR verworpen btw-aftrek m.b.t. de facturen 12, 35, 19, 36, 57, 71, 192, 195, 107 en 110 vermeld in bijlage 4 bij het bestreden proces-verbaal;*
- *te zeggen voor recht dat concludante geen interesten verschuldigd is wegens de uitoefening van haar recht op aftrek met betrekking [tot] de facturen vermeld in bijlage 12 bij het proces-verbaal van 21 september 2017;*

- *appellant te veroordelen tot de terugbetaling van alle bedragen welke ten onrechte werden betaald, verrekend en/of ingehouden, te vermeerderen met de moratoriuminteressen overeenkomstig artikel 91 WBTW.*

In de meest ondergeschikte orde:

- *het hoger beroep van appellant slechts deels gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden correctieopgave, het bestreden proces-verbaal en het ter uitvoering daarvan uitgevaardigde bestreden dwangbevel nr. 500/1863/22424 dd. 19 oktober 2017 (geviseerd en uitvoerbaar verklaard op 25 oktober 2017) te vernietigen in de mate dat een administratieve geldboete van 10 % wordt opgelegd, waarbij die administratieve geldboete ofwel tot nul wordt herleid resp. volledig wordt kwijtgescholden ofwel minstens, na vermindering van de berekeningsbasis ervan met de toegestane herzieningen, substantieel en met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel wordt verminderd;*
- *in geval van behoud van enige administratieve geldboete aan conluante uitstel van tenuitvoerlegging ervan te verlenen en de aldus weerhouden administratieve geldboete omwille van het toegestane uitstel teniet te doen;*
- *appellant te veroordelen tot de terugbetaling van alle bedragen welke ten onrechte werden betaald, verrekend en/of ingehouden, te vermeerderen met de moratoriuminteressen overeenkomstig artikel 91 WBTW.*

In alle ordes:

- *appellant te veroordelen tot de kosten van het geding, hierin begrepen de bijzondere bijdrage aan het fonds voor Juridische tweedelijnsbijstand (20,00 EUR) en de rechtsplegingsvergoeding bepaald op het basisbedrag van 6.000,00 EUR (indexering op datum van het vonnis a quo) voor de procedure in eerste aanleg en op het basisbedrag van thans 7.000,00 EUR (indexering per 1 april 2022) voor de procedure in hoger beroep (gebeurlijk verder te indexeren).*

4. De betwistingen en hun beoordeling

4.1. Over het middel afgeleid uit de onbevoegdheid van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie (AABBI) om onderzoek te voeren en te taxeren in niet-fraudezaken

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Hof van Beroep verklaart het middel van geïntimeerde dat de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie (AABBI) onbevoegd is om onderzoek te voeren en te taxeren in niet-fraudezaken, ongegrond omdat noch uit de wettekst noch uit de voorbereidende werken blijkt dat de wetgever de bedoeling zou gehad hebben de ambtenaren van de AABBI

enkel toe te staan te werken in dossiers waarin ten laste van de belastingplichtige fraude wordt vastgesteld]

4.2. Over de machtiging van dhr. Debruyne om het dwangbevel te mogen viseren

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Hof van Beroep verklaart het middel van geïntimeerde dat een welbepaalde adviseur niet gemachtigd was om het dwangbevel te viseren – middel waarvan geïntimeerde tijdens de procedure afstand heeft gedaan – in elk geval ongegrond]

4.3. Over de niet betwiste onderdelen van het proces-verbaal

[OMISSIS]

[opsomming van de posten uit het proces-verbaal en de daarbij behorende bedragen waarover tussen partijen geen betwisting bestaat]

4.4. Over de willekeur met betrekking tot de facturen voor werken in onroerende staat na 31 december 2013 die ten onrechte niet met verlegging van de heffing werden uitgereikt (bijlage 12 bij het proces-verbaal)

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Hof van Beroep kan geïntimeerde niet bijtreden in haar stelling dat het bestreden proces-verbaal en het ter uitvoering ervan uitgevaardigde bestreden dwangbevel nietig zijn omdat appellant onwillekeurig zou hebben gehandeld door er geen rekening mee te houden dat geïntimeerde oorspronkelijk afgetrokken btw-bedragen had teruggestort aan de Schatkist. Appellant mocht volgens het Hof van Beroep dan ook in zijn proces-verbaal van 21 september 2017 bepalen dat geïntimeerde 11.617,89 EUR aan btw verschuldigd was.]

4.5. Over het middel afgeleid uit de verkeerde invulling in KB nr. 3 van het begrip onroerend investeringsgoed wat betreft de herziening (zoals bevestigd door het Hof van Cassatie van 30 april 2021)

De appellant heeft de herzieningstermijn van 15 jaar niet aanvaard omdat alle werken in onroerende staat niet tot de 'oprichting van een gebouw' zou hebben geleid, terwijl al die werken slechts tot verbetering en renovatie van het bestaande gebouw aanleiding zouden hebben gegeven. Deze betwisting is relevant voor de facturen uit bijlage 5 van het proces-verbaal, maar heeft ook betrekking op andere facturen uit de periode vóór 1 januari 2014.

De eerste rechter heeft die stelling voor de gebouwen die in het feitenrelaas zijn aangeduid als "B", "C" en "D" sowieso al niet gevolgd door aan te nemen dat het om gedeelten van een gebouw gaat waarvan moet worden aangenomen dat ze een nieuw opgericht gebouw zijn, zodat ze onder artikel 9 KB nr. 3 (dat in zijn tweede

lid van zijn eerste paragraaf verwijst naar artikel 1, §9, 1° WBTW, waarin niet alleen sprake is van 'gebouw', maar ook van een 'gedeelte van een gebouw') vallen.

De appelllant heeft hoger beroep ingesteld omdat hij het met dat oordeel van de eerste rechter oneens is; het zou slechts om één gebouw gaan en het begrip 'gedeelte van een gebouw' zou in het bestreden vonnis verkeerd zijn uitgelegd.

De geïntimeerde bestrijdt hoe dan ook dat er reden zou zijn om slechts een herzieningstermijn van 5 jaar toe te passen en vraagt om zo nodig prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie omdat de uitwerking door België niet te rijmen zou zijn met de richtlijn en de achterliggende gedachte dat de herziening van btw aan een langere termijn mag onderworpen worden als het gaat om onroerende goederen die doorgaans over een langere duur worden gebruikt en afgeschreven en die een (aanzienlijk) langere economische levensduur hebben.

De geïntimeerde stelt ook dat er een schending is van het gelijkheidsbeginsel zodat er minstens reden is om in dat verband een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

De appelllant meent dat de wettelijke en reglementaire bepalingen niet toelaten om op de concrete feiten de herzieningstermijn van 15 jaar toe te passen.

Wat de prejudiciële vraagstelling betreft, gedraagt hij zich naar de wijsheid van het hof.

Beoordeling

Op basis van bepalingen uit de Europese richtlijnen heeft de Belgische wetgever de regels inzake herzieningen met betrekking tot onroerende en andere bedrijfsmiddelen vastgesteld. Artikel 48 §2 WBTW, zoals hier van toepassing, luidt als volgt:

De aftrek van de belasting geheven op bedrijfsmiddelen en diensten die kenmerken hebben die vergelijkbaar zijn met de kenmerken die doorgaans aan bedrijfsmiddelen worden toegeschreven is onderworpen aan herziening gedurende een tijdvak van vijf jaar. De herziening heeft plaats, elk jaar tot beloop van een vijfde van het bedrag van die belasting, wanneer enige wijziging is ingetreden in de factoren die aan de berekening van de aftrek ten grondslag liggen. Wat evenwel de belasting geheven van de door Hem aan te wijzen onroerende goederen uit hun aard en zakelijke rechten betreft, kan de Koning bepalen dat het herzieningstijdperk vijftien jaar beloopt en dat de herziening plaatsheeft elk jaar tot beloop van een vijftiende van het bedrag van die belasting.

Artikel 49 WBTW, zoals hier van toepassing, bepaalt dat de Koning de toepassing regelt van de artikelen 45 tot 48, waarbij Hij onder meer bepaalt op welke wijze de aftrek en de herziening plaatshebben en berekend worden wanneer iemand de hoedanigheid van belastingplichtige verliest of wanneer er bij een

belastingplichtige enige wijziging is ingetreden in de factoren die aan de berekening van de aftrek ten grondslag hebben gelegen.

Op basis van de hem toegekende bevoegdheid heeft de Koning in KB nr. 3 van 10 december 1969 'met betrekking tot de aftrekregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde' onder meer bepaald dat als bedrijfsmiddelen, waarvoor de aftrek aan herziening is onderworpen overeenkomstig artikel 48, §2 WBTW, o.a. de lichamelijke goederen, de zakelijke rechten bedoeld in artikel 9, tweede lid, 2° WBTW en de diensten die bestemd zijn om op een duurzame wijze te worden gebruikt als werkinstrumenten of exploitatiemiddelen, worden aangemerkt (artikel 6). Verder is bepaald dat de belasting, waarvan de aftrek onderworpen is aan herziening, o.a. de belasting is die geheven wordt op de aankoop, intracommunautaire verwerving of invoer van, of op de handelingen die strekken of bijdragen tot de totstandkoming, het omvormen of het verbeteren van de hiervoor bedoelde bedrijfsmiddelen (artikel 7). De herzieningstermijn bedraagt 5 jaar, maar ten aanzien van de belasting geheven van onroerende bedrijfsmiddelen wordt deze periode op 15 jaar gebracht (artikel 9). Daarbij wordt verduidelijkt dat onder belasting geheven van onroerende bedrijfsmiddelen wordt verstaan:

1° de handelingen die strekken of bijdragen tot de oprichting van goederen bedoeld in artikel 1, §9, eerste lid, 1° van het Wetboek;

2° de verkrijging van goederen bedoeld in artikel 1, §9 van het Wetboek;

3° de verkrijging van een in artikel 9, tweede lid, 2° van het Wetboek bedoeld zakelijke recht op goederen bedoeld in artikel 1, §9, van het Wetboek.

Artikel 1, §9, eerste lid, 1° WBTW bepaalt dat voor de toepassing van het WBTW onder 'gebouw' en 'gedeelte van een gebouw' moet worden verstaan *ieder bouwwerk dat vast met de grond verbonden is.*

Het Hof van Cassatie (Cass. 30 april 2021, rolnr. F.19.O123.N, stuk 8, c app. zonder gekende publicatie) leidt uit voormelde bepalingen af dat handelingen die strekken of bijdragen tot het omvormen of verbeteren van een gebouw of een gedeelte van een gebouw onderworpen zijn aan een herzieningstermijn van vijf jaar, terwijl handelingen die strekken tot of bijdragen tot de oprichting van een gebouw of een gedeelte van een gebouw onderworpen zijn aan de herzieningstermijn van vijftien jaar. Het Hof van Cassatie verbrak het bestreden arrest omdat de appelrechter geoordeeld had dat het verschil tussen een verbouwing en een nieuwbouw geen steun vindt in de wet wat betreft de toepasselijke herzieningstermijn en op grond daarvan oordeelde dat de opgerichte achteruitbouw onmiskenbaar te beschouwen was als een onroerend bedrijfsmiddel zoals bedoeld in artikel 48 WBTW en artikel 9 KB nr. 3.

Ook de Minister van Financiën heeft als antwoord op een parlementaire vraag (Parl. Vr. nr. 17976 van 10 mei 2017, *Integraal Verslag CRIV 54 COM 659*, pp. 17-18, via www.dekamer.be) bevestigd dat bij het omvormen of verbeteren van

een gebouw de herzieningstermijn in beginsel vijf jaar bedraagt, tenzij de uitgevoerde werken zo belangrijk zijn dat er in feite een nieuw gebouw ontstaat.

Artikel 21bis KB nr. 3 voorziet in §1, 1ste lid, 2°, dat een belastingplichtige, die een op grond van artikel 44 WBTW vrijgestelde activiteit zonder recht op aftrek uitoefent, die voor diezelfde activiteit belastingplichtige wordt met recht op aftrek, bij wijze van herziening zijn recht op aftrek kan uitoefenen voor onder andere *de bedrijfsmiddelen die bij de wijziging nog bestaan, voor zover die goederen nog bruikbaar zijn en de termijn bepaald bij artikel 48, §2, van het Wetboek nog niet is verstreken*.

Dat artikel 21bis bepaalt verder dat voor de bedrijfsmiddelen de herziening gelijk is aan de belasting die niet in aftrek kon worden gebracht, verminderd met een vijfde of een vijftiende volgens het onderscheid gemaakt naargelang de aard van het goed overeenkomstig artikel 9, §1 KB nr. 3, per jaar vanaf 1 januari van het jaar dat overeenkomstig artikel 2 in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van de aftrek tot 31 december van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de wijziging van belastingregeling zich heeft voorgedaan.

Dat artikel verduidelijkt ook dat die herziening gebeurt bij toepassing van de artikelen 45 tot 49 WBTW en overeenkomstig de regels van KB nr. 3.

Naar Belgisch recht geldt dus dat bij verbouwing van een bestaand gebouw de 15-jarige herzieningstermijn wordt toegepast ter zake van de btw geheven op deze werken indien er, na uitvoering van die werken, sprake is van een 'nieuw gebouw' voor btw-doeleinden.

4.5.1. De grief met betrekking tot de vraag of de drie bouwwerken achter het herenhuis (gebouw "A") als een 'gedeelte van een gebouw' kunnen worden beschouwd.

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Hof van Beroep acht de grief van appellant gegrond en oordeelt dat de liftkoker en de twee aanbouwen achter het herenhuis niet als „gedeelte van een gebouw” als bedoeld in art. 1 §9, 1° WBTW kunnen worden beschouwd. Het gaat immers niet om autonoom functionerende gedeelten van een bouwwerk dat vast met de grond verbonden is, in de zin dat ze economisch zelfstandig zouden kunnen worden geëxploiteerd.]

4.5.2. De vraag naar conformiteit van de nationale regeling met het communautaire recht

De geïntimeerde stelt de hoger geschetste Belgische regeling in vraag gelet op het Europees communautair recht, in het bijzonder wat is voorgeschreven in artikel 187 richtlijn 2006/112/EEG van 28 november 2006.

De herzieningstermijn voor investeringsgoederen bedraagt op grond van artikel 187, lid 1, eerste en tweede paragraaf btw-richtlijn in principe 5 jaar, het jaar van verkrijging of vervaardiging van de goederen daaronder inbegrepen (eerste paragraaf), of vanaf de ingebruikname van de goederen (tweede paragraaf).

Op grond van artikel 187, lid 1, derde paragraaf btw-richtlijn kunnen de lidstaten de herzieningstermijn echter verlengen tot maximaal 20 jaar voor 'onroerende investeringsgoederen'.

Het is de stelling van de geïntimeerde dat met 'onroerende investeringsgoederen' in communautaire context doorgaans bedoeld wordt op goederen die over een langere duur worden gebruikt en afgeschreven en die een (aanzienlijk) langere economische levensduur hebben.

Op grond van artikel 189 btw-richtlijn mogen de lidstaten onder meer het begrip 'investeringsgoederen' definiëren en bepalen welk bedrag aan btw bij de herziening in aanmerking moet worden genomen. Dit artikel 189 btw-richtlijn bepaalt verder dat de lidstaten 'alle passende maatregelen nemen om te verzekeren dat de herziening niet tot ongerechtvaardigde voordelen leidt', wat inhoudt dat de btw-richtlijn aan de nationale lidstaten een zekere beoordelingsbevoegdheid toekent, waaronder de bevoegdheid om te bepalen welke goederen onder het begrip 'investeringsgoed' vallen, en te bepalen welk 'bedrag aan btw [...] bij de herziening in aanmerking moet worden genomen'.

De geïntimeerde stelt met reden dat die bevoegdheid niet absoluut is en dat de lidstaten de grenzen van hun beoordelingsvrijheid niet mogen overtreden, wat impliceert dat de lidstaten daarbij de in de btw-richtlijn gebruikte termen eerbiedigen.

Daarnaast legt artikel 4.3 VEU aan de lidstaten de verplichting op alle algemene of bijzondere maatregelen te nemen om de naleving van de uit het unierecht (en dus ook uit de richtlijnen) voortkomende verplichtingen te verzekeren en moeten de lidstaten zich onthouden van alle maatregelen die de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie in gevaar kunnen brengen.

Verder moeten de lidstaten hun bevoegdheid uitoefenen rekening houdend met de doelstellingen die de btw-richtlijn nastreeft alsook met het fiscale neutraliteitsbeginsel dat inherent is aan het communautaire btw-stelsel. De geïntimeerde moet gevolgd worden waar ze stelt dat daarmee wordt bedoeld op het neutraliteitsbeginsel als bijzondere uitdrukking van het gelijkheidsbeginsel, op basis waarvan soortgelijke goederen of diensten, die dus met elkaar concurreren, voor de heffing van de btw gelijk moeten worden behandeld en dat een belastingplichtige zich op de btw-richtlijn kan beroepen om zich te verzetten tegen nationale regeling die met de richtlijn en zijn onderliggende beginselen strijdig is.

De geïntimeerde stelt met reden dat volgens de hoger vermelde naar Belgisch recht geldende regeling, de verlengde herzieningstermijn van 15 jaar niet toepasselijk is voor ingrijpende werken aan gebouwen, wanneer die gebouwen,

ook al hebben zij ingevolge de uitgevoerde werken een even lange economische levensduur als nieuw opgerichte gebouwen, wat o.a. blijkt uit de voor die werken gehanteerde afschrijvingstermijn die identiek is aan die van nieuw opgerichte gebouwen, ondanks de aard en belangrijkheid van de uitgevoerde werken voor de duurzaamheid van het gebouw als economisch productiemiddel, waarbij die werken of hun resultaat niet kwalificeren als een 'nieuw gebouw' voor btw-doeleinden.

De geïntimeerde is van oordeel dat, door het begrip 'onroerende investeringsgoederen' zoals gehanteerd in de btw-richtlijn op een dermate strikte wijze om te zetten naar intern recht, (door enkel de 15-jarige herzieningstermijn toe te passen voor werken die leiden tot een gebouw dat met toepassing van btw kan worden verkocht, zonder eenzelfde termijn te hanteren voor werken die ertoe leiden dat een gebouw ingevolge die werken, een gelijkaardige economische levensduur heeft als een nieuw gebouw, louter omdat het verbouwde gebouw volgens het oordeel van appellant niet met btw zou kunnen worden verkocht), artikel 9 KB nr. 3 de btw-richtlijn schendt en dat de Koning de in artikel 48, §2 WBTW toegekende bevoegdheden niet op een richtlijnconforme wijze uitgeoefend heeft.

De geïntimeerde voert aan dat in de eerste plaats moet worden vastgesteld dat artikel 187 of 189 btw-richtlijn op géén enkele wijze verwijzen naar 'nieuwe gebouwen' en/of naar artikel 12 van de btw-richtlijn dat uitlegt wat in het kader van de btw-regelgeving moet worden beschouwd als een 'nieuw gebouw' dat met toepassing van btw kan worden overgedragen.

Daarentegen doelt de notie 'investeringsgoed' volgens de geïntimeerde onmiskenbaar op goederen die over een langere duur worden gebruikt en in de regel worden afgeschreven. Vervolgens stelt de geïntimeerde dat men onder 'onroerende investeringsgoederen', onroerende goederen moet verstaan die een (aanzienlijk) langere economische levensduur hebben dan de standaardherzieningstermijn van 5 jaar, wat o.a. zou blijken uit het feit dat zij op een veel langere duurtijd worden afgeschreven.

Opdat werken aan een onroerend goed als een onroerend investeringsgoed in de zin van de btw-richtlijn zouden worden beschouwd, is volgens de geïntimeerde de economische gebruiksduur van het onroerend goed, ingevolge de eraan uitgevoerde werken of verbouwingen, van belang en niet zozeer het tijdstip van de eerste ingebruikname ervan. Zij acht dat logisch omdat de herzieningstermijn bedoeld is om de aftrek met betrekking tot de vervaardiging of totstandkoming van een productiemiddel te controleren en te corrigeren.

De geïntimeerde verwijst naar het beginsel van fiscale neutraliteit dat zou vereisen dat alle onroerende investeringsgoederen met eenzelfde of vergelijkbare economische gebruiksduur eenzelfde btw-behandeling moeten krijgen, wat impliceert dat zij aan eenzelfde btw- herzieningstermijn worden onderworpen.

Wanneer gebouwen, zoals hier, zo stelt de geïntimeerde, ingrijpend verbouwd worden, waardoor zij een even lange economische gebruiksduur hebben als nieuwe gebouwen, wat blijkt uit het feit dat de werken over een termijn van 33 jaar worden afgeschreven, zijn zij als ingevolge de werken tot stand gekomen productiemiddel vergelijkbaar met nieuwe gebouwen en zouden zij eenzelfde btw-behandeling moeten krijgen.

Waar de geïntimeerde aan het hof vraagt om de richtlijn anders te interpreteren dan wat de Belgische wettelijke en reglementaire bepalingen toelaten en er gereede twijfel bestaat over de gehelde conformiteit van het Belgische met het communautaire recht, is het aangewezen de prejudiciële vragen die de geïntimeerde suggereert aan het Hof van Justitie voor te leggen.

4.6. Over de vraag of het recht op aftrek van btw kan geweigerd worden bij gebrek aan bewijs van bestemming voor de economische activiteit in de periode voorafgaand aan 1 januari 2014

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Volgens het Hof van Beroep moet de beoordeling van dit middel worden uitgesteld tot na het antwoord van het Hof op de prejudiciële vraag]

4.7. Over de vraag of het recht op aftrek van btw kan geweigerd worden bij gebrek aan bewijs van bestemming voor de economische activiteit in de periode vanaf 1 januari 2014

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Hof van Beroep beoordeelt voor een aantal facturen (ter waarde van in totaal 3.143,51 EUR) het door partijen voorgelegde bewijs van de beroeps- dan wel privédoeleinden van de desbetreffende werken of uitgaven]

4.8. Over het recht op aftrek voor facturen met betrekking tot herstellings- of onderhoudswerken

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Aangezien de geïntimeerde zich voor deze werken op de 15-jarige herzieningstermijn beroept, acht het Hof van Beroep het passend om de beoordeling uit te stellen tot na het antwoord van het Hof.]

5. De gerechtskosten

[OMISSIS] [procesrechtelijke aspecten]

BESLISSING VAN HET HOF

[OMISSIS]

Het hof beslist als volgt:

- [OMISSIS] [procesrechtelijke aspecten]
- alvorens verder ten gronde te oordelen stelt het hof met betrekking tot het onderwerp uit het hoofdstuk 4.5.2. de volgende prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

Verzetten artikelen 187 en 189 van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde zich tegen een regeling zoals aan de orde in het hoofdgeding (nl. artikelen 48, §2 en 49 WBTW samen gelezen met artikel 9 van het KB nr. 3 van 10 december 1969, met betrekking tot de aftrekregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde), volgens welke de verlengde herzieningstermijn (van 15 jaar) bij verbouwing van een bestaand gebouw slechts wordt toegepast indien er, na uitvoering van de werken, op basis van de internrechtelijke criteria sprake is van een "nieuw gebouw" in de zin van artikel 12 van voornoemde Richtlijn, terwijl de economische gebruiksduur van een grondig verbouwd gebouw (dat op basis van de internrechtelijke administratieve criteria evenwel niet kwalificeert als een "nieuw gebouw" in de zin van voormeld artikel 12) identiek is aan de economische gebruiksduur van een nieuw gebouw, die aanzienlijk langer is dan de in voormeld artikel 187 bedoelde termijn van vijf jaar, wat onder meer blijkt uit het feit dat de uitgevoerde werken worden afgeschreven over een duurtijd van 33 jaar, wat ook de duurtijd is waarover nieuwe gebouwen worden afgeschreven?

Heeft artikel 187 van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde rechtstreekse werking zodat een belastingplichtige die werken aan een gebouw heeft uitgevoerd, zonder dat die werken ertoe leiden dat het verbouwde gebouw op basis van de internrechtelijke criteria als een "nieuw gebouw" kwalificeert in de zin van artikel 12 van voornoemde Richtlijn, maar waarbij die werken een economische gebruiksduur hebben die identiek is aan de economische gebruiksduur van dergelijke nieuwe gebouwen waarvoor wel een herzieningstermijn van 15 jaar geldt, zich op de toepassing van de herzieningstermijn van 15 jaar kan beroepen?

[OMISSIS]

[OMISSIS] uitgesproken [OMISSIS] in openbare terechtzitting **van 28 juni 2022**
[OMISSIS]

[OMISSIS]

[procesrechtelijke aspecten + slotformule]